

יש אים־הלילה אשר מתדמדת בְּעבריות

יקום־התינוקות*

עמדו אֶזְהָרוֹת
וְעָמְדָה כְּלָשֶׁה־שְׁמֹשׁ־עֲבֵרָה מַעַל שִׁבְת־שִׁירָה־הָ וּמָה הִיא:
זאת לְהָגֵת אֲשֶׁר מְמִינָת אֶת הַקּוֹלוֹת:
כָּל־יְסוּדוֹתֶיהָ יְשׁוּבוֹת בְּכָל־הָעַם בְּכָל־הַדּוֹרוֹת – קֶדְמוֹן – בְּכָל־הַגְּבוּרוֹת;

עמדו אֶזְהָרוֹת־עוֹד
וּסְבִיב כְּלָשֶׁה־שְׁמֹשׁ־עֲבֵרָה – שֶׁהִיא קֶבֶר אֶרֶעִי, טָרַם הַתְּחִיבָה בְּנַפְשָׁה –
טָמִיר, טְהַר־עֵין, הַתְּעֵלָה:
”אִיזוֹ אַ הַיִּלִּיקֶרֶס פֶּון הַיִּלִּיק; אִיזוֹ
נֶאֱךָ בְּלוֹטִיקֶר פֶּון בְּלוֹטִיקֶס”.
עֲבֵרִית שֶׁהַתְּעֵבְרָה־לֹא בְּמִתִּי
כְּבוֹד־קוֹנוֹ: הָרְרִית, בְּדִידָה;

או־י־אַשְׁמַעֲנִין,
או־י־שְׁעָרֵי־מוֹת,
או־י־כְּלָמֶת־הוֹבְרֵי־שְׁמִים־שֶׁהַתְּלִשְׁנוּ.

* שתי השורות בידיש (8-9): מתוך "בכי האדמה־האם" מאת אורי צבי גרינברג בתרגומו העצמי לידיש.
[כך בעברית: קדוש הוא מפל קדש, דמדמי מפל דמדם].

זרה-לא, צופרת, במצולות קול עגלה ערופה

לא:

קרא, בערב: עכשו

לא-קרא, לקראת-קרא, עכשו-כמעט-קרא: ספר לנו מתוך הקריאה
מתי תגיע.

לא

קריאות –

תבאנה טרם-כל-הכשלונות טבחת-יש-קריאות-עדין.

תהיתי:

יש אם-הלילה אשר מתדמדמת-בעבריות ומקנה אות-האם-אלה כל-העבריות;

תהיתי:

וויסן ווער –

ה-וויסן-ווער – אים-שטיל;

זרותי-מעל, זרותי-זהר –

המאור הגדול מכפיף מעשקה-של-עדה-גוילים.

תהיתי:

יש כלשהי-שמש-עבריה מצודדת-אישים-עליונים: כוי!

תהיתי:

יש כלשהי-שמש-עבריה שטפולת-הלכותיה יצאה בסתר מלכת-השמים

לא:

הלכה קריאה-עוד:

וויזט מיר די צונג!

קרא:

אין להגת אשר ממיינת את הקולות: להויה, זרה-לא,

צופרת,

במצולות קול עגלה ערופה,

בצלמונית,

בחשרת-אבק,

בְּחִשְׁפֵי־עֵבִים,
בְּדַמְדוּמֵי־עָרֵב,
בְּחִתִּימַת־צֹל.

חִתִּימַת־עָבֵר

מֵאֵין־קָרָא בְּהִדְרַת־סוּד: לְהִיּוֹת –
פֶּן וּוֹאנַעַן זֵינֶט אִיר? –
אֵין נִכְנָסִין לְשָׁמַיִם.

מֵאֵין־קָרָא בְּסִתְרֵי־סִתְרִים: לְהִיּוֹת –
וּוּ זֵינֶט אִיר גַּעבוּרִין גַּעוּוֹאֲרִין? –
אוּי קְבוֹד קוֹנוֹ.

צֹא, צֹא;

תְּהוֹם־אַרְעָא.

הִרְפִּין־כָּל־גּוֹפּוֹתָיו, כָּעֵת: צֹא, צֹא.
נַעֲשׂוּ עֲרִירֵי: מֵאֵין, נִתְעַקְרָה הַתְּחוּלָלֶת.
אַלֹא שְׁנַעֲשׂוּ עֲרִירֵי בְּתוֹכִיּוֹת־הַהוֹלָדָה וְנַעֲשׂוּ עֲרִירֵי כְּשֶׁהַעֲמִידָה־בְּנִים־אַיִמִּים;
כָּעֵת:

מֵאֵין־צֹא.

מֵאֵין־הֶרֶת־רַעְמִים.